

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

4 kwietnia

№ 35.

Rok 1923.

Treść: 228. Ustawa z dnia 9 marca 1923 r. w przedmiocie zmiany w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązującym na zasadzie ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. i ustawy z dnia 16 lipca 1920 r.	367
229. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 28 marca 1923 r. o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budujących się liniach Kutno—Strzałków, Kutno—Płock i Kutno—Zgierz	370
230. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 27 marca 1923 r. o ulgach celnych	371

228.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 9 marca 1923 r.

w przedmiocie zmiany w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązującym na zasadzie ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 29 poz. 232) i ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 82 poz. 550).

Art. 1. Kwotę dochodu, oznaczoną w art. 1 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 29 poz. 232), podnosi się ze 180.000 mk. do 2.000.000 mk.

Art. 2. W art. 3 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. wyraz „dziesięciokrotnie” zastępuje się wyrazem „czterdziestokrotnie”.

Art. 3. Ustęp 5 art. 10 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 82 poz. 550) po słowach: „od tantjem” uzupełnia się słowami: „tudzież nadzwyczajnej daniny państwowej (ustawa z dnia 16 grudnia 1921 r. Dz. U. R. P. z r. 1922 № 1 poz. 1) i podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów

hipotecznych (ustawa z dnia 31 marca 1922 r. Dz. U. R. P. № 30 poz. 238)”.

Ponadto dodaje się do art. 10 powołanej ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. nowy ustęp 6 treści następującej: „6) w spółdzielniach (ustawa z dnia 29 października 1920 r. Dz. U. R. P. № 111 poz. 733) kwoty, przelane do funduszy spółdzielni, niepodlegających statutowo podziałowi między członków”.

Art. 4. Art. 15 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. uzupełnia się następującą częścią drugą:

„Przy obliczaniu ogólnego dochodu z gospodarstw rolnych poniżej 15 ha, położonych w odległości ponad 5 klm. od granicy miast z ludnością wyżej 100.000 mieszkańców, przyjmuje się dochód w wysokości, nie przekraczającej wartości 2 cetnarów metrycznych żyta z 1 morga gruntu po cenach przeciętnych w 1922 r.”.

Art. 5. Uchyla się postanowienie ostatniego zdania części pierwszej art. 19 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., rozpoczynające się od wyrazów: „Jednakże dochody z akcji . . . .”, a kończące się wyrazami: „poprzedzający rok podatkowy”.

Art. 6. Uchyla się postanowienia, zawarte w czterech ostatnich częściach art. 21 ustawy z dn. 16 lipca 1920 r.

Art. 7. Zamiast skali, podanej w art. 6 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r., ustanawia się skalę następującą:

L. p.	Wysokość dochodów w tysiącach marek		Stopa procentowa	Podatek w tysiącach marek
1.	ponad 2.000	do 2.600	2	52
2.	" 2.600	" 3.200	2,2	70,4
3.	" 3.200	" 3.800	2,4	91,2
4.	" 3.800	" 4.400	2,6	114,4
5.	" 4.400	" 5.000	2,8	140
6.	" 5.000	" 5.800	3	174
7.	" 5.800	" 6.600	3,2	211,2
8.	" 6.600	" 7.400	3,4	251,6
9.	" 7.400	" 8.200	3,6	295,2
10.	" 8.200	" 9.000	3,8	342
11.	" 9.000	" 10.000	4,1	410
12.	" 10.000	" 11.000	4,5	495
13.	" 11.000	" 12.000	4,9	588
14.	" 12.000	" 13.000	5,3	689
15.	" 13.000	" 14.000	5,7	798
16.	" 14.000	" 15.500	6,2	961
17.	" 15.500	" 17.000	6,7	1.139
18.	" 17.000	" 18.500	7,2	1.332
19.	" 18.500	" 20.000	7,7	1.540
20.	" 20.000	" 22.000	8,3	1.826
21.	" 22.000	" 24.000	8,9	2.136
22.	" 24.000	" 26.000	9,5	2.470
23.	" 26.000	" 28.000	9,9	2.772
24.	" 28.000	" 30.000	10,3	3.090
25.	" 30.000	" 32.000	10,7	3.424
26.	" 32.000	" 34.000	11,1	3.774
27.	" 34.000	" 36.000	11,5	4.140
28.	" 36.000	" 38.000	11,9	4.522
29.	" 38.000	" 40.000	12,3	4.920
30.	" 40.000	" 43.000	12,8	5.504
31.	" 43.000	" 46.000	13,3	6.118
32.	" 46.000	" 49.000	13,8	6.762
33.	" 49.000	" 52.000	14,4	7.488
34.	" 52.000	" 55.000	15	8.250
35.	" 55.000	" 58.000	15,6	9.048
36.	" 58.000	" 62.000	16,3	10.106
37.	" 62.000	" 66.000	17	11.220
38.	" 66.000	" 70.000	17,7	12.390
39.	" 70.000	" 75.000	18,5	13.875
40.	" 75.000	" 80.000	19,3	15.440
41.	" 80.000	" 85.000	20,1	17.085
42.	" 85.000	" 90.000	20,8	18.720
43.	" 90.000	" 95.000	21,5	20.425
44.	" 95.000	" 100.000	22,2	22.200
45.	" 100.000	" 105.000	22,9	24.045
46.	" 105.000	" 110.000	23,6	25.960
47.	" 110.000	" 115.000	24,3	27.945
48.	" 115.000	" 120.000	25	30.000

Przy dochodzie ponad 120.000.000 mk. podatek wynosi 30.000.000 mk. i oprócz tego 1.250.000 mk. od każdego pełnych 5.000.000 mk. ponad 120.000.000 mk.

Do podatku dolicza się ponadto, o ile chodzi o dochody osób fizycznych i spadków nieobjętych:

ponad 120.000.000 mk. do 180.000.000 mk.	— 1 ¹ / ₂ %
" 180.000.000 " " 240.000.000 "	— 2 ¹ / ₂ %
" 240.000.000 " " 300.000.000 "	— 4%
" 300.000.000 " " 360.000.000 "	— 5 ¹ / ₂ %
" 360.000.000 " " 450.000.000 "	— 7%
" 450.000.000 " " 720.000.000 "	— 9%
" 720.000.000 " " 900.000.000 "	— 11%
" 900.000.000 " " 1.200.000.000 "	— 13%
" 1.200.000.000 "	— 15%

od całego podlegającego podatkowi dochodu.

Podatek jednak należy wymierzać w ten sposób, że z dochodu wyższego stopnia po potrąceniu podatku nigdy mniej nie ma pozostać, niż zostaje z najwyższego dochodu bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku, na ten stopień przypadającego.

O ile z dochodu, ustalonego do wymiaru podatku, po potrąceniu przypadającej kwoty podatkowej pozostaje mniej, niż wynosi najwyższy dochód wolny od podatku, należy podatek wymierzyć i pobrać tylko w wysokości nadwyżki dochodu ponad tę najniższą granicę.

Do stawek państwowego podatku dochodowego nie mogą być ustanawiane dodatki na rzecz związków komunalnych.

Art. 8. Kwotę tantjem, oznaczoną w art. 7 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. w wysokości 20.000 mk., podnosi się do 200.000 mk. Specjalny podatek od tantjem wynosi 50% stawki, przypadającej od otrzymanego z tantjem dochodu, według skali, podanej w art. 7 niniejszej ustawy, jednak nie mniej niż 26.000 mk.

Art. 9. Kwotę dochodu, określoną w art. 8 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r., podwyższa się z 500.000 mk. do 5.000.000 mk.

Art. 10. Kwoty dochodu, określone w art. 9 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. w wysokości 1.000.000 mk. i 1.500.000 mk., podwyższa się dziesięciokrotnie.

Art. 11. Uchyla się postanowienia, zawarte w artykułach 10 do 16 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r.

Art. 12. Art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. uzupełnia się następującą częścią:

„Osoby, których główny dochód płynie:

- a) z nieruchomości gruntowej, nie przekraczającej 30 ha;
- b) z przedsiębiorstwa handlowego, opłacającego zasadniczy podatek przemysłowy według IV i V kategorii wszędzie i według III kategorii w miejscowościach III i IV klasy;
- c) z zakładu przemysłowego lub warsztatu rzemieślniczego, wolnego od zasadniczego podatku przemysłowego, lub opłacającego ten podatek wedle VIII kategorii przedsiębiorstw przemysłowych;
- d) z domów mieszkalnych, składających się najwyżej z czterech izb —

są z reguły uwolnione od składania zeznań, a są do tego obowiązane tylko wtedy, gdy otrzymają osobne wezwanie władzy podatkowej lub przewodniczącego

komisji wymiarowej. Te osoby są jednak w każdym razie uprawnione do wniesienia zeznania”.

Art. 13. Termin do składania zeznań przez osoby prawne, oznaczony w części drugiej art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., przesuwają się z 1 lipca na 1 maja roku podatkowego.

Art. 14. Część trzecia art. 69 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Protest przewodniczącego powinien być przedłożony w terminie 30-dniowym od dnia doręczenia odpisu, w drugiej części niniejszego artykułu wymienionego, właściwej komisji odwoławczej do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia”.

Art. 15. Kwotę 300 mk., wymienioną w części pierwszej art. 72 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., podwyższa się do 50.000 mk.

Art. 16. Art. 19 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„W terminie, oznaczonym w art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., względnie w art. 13 niniejszej ustawy, należy zapłacić w kasie skarbowej lub za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności połowę podatku, przypadającego według skali art. 7 niniejszej ustawy od wykazanego w zeznaniu dochodu i dowód uskutecznionej zapłaty w oryginale lub w odpisie, przez płatnika podpisanym, dołączyć do zeznania. Termin płatności reszty podatku ustanawia się na dzień 1 listopada roku podatkowego.

Płatnicy, wymienieni w art. 12 niniejszej ustawy, winni zapłacić w powyższy sposób połowę podatku najpóźniej w ciągu 30 dni po otrzymaniu wezwania władzy podatkowej lub przewodniczącego komisji wymiarowej do złożenia zeznania”.

Art. 17. Art. 21 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Uchyła się postanowienia art. 86 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r.”.

Art. 18. Art. 91 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli uiszczenie podatku nie nastąpi w terminie płatności, to od nieuiszczonej kwoty będą pobierane kary za zwłokę w wysokości 10% miesięcznie. Za niezapłacenie należności podatkowej w terminie, oznaczonym w art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., względnie w art. 16 niniejszej ustawy, kary w razie niezłożenia zeznania będą obliczone i pobrane od połowy kwoty wymierzonego podatku”.

Art. 19. W art. 24 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. wyraz „dziesięciokrotnie” zastępuje się wyrazem „czterdziestokrotnie”.

Art. 20. Kwotę 300.000 mk., przewidzianą w art. 25 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r., podwyższa się do 2.000.000 mk.

Art. 21. Skalę, podaną w art. 27 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r., zastępuje się skalą następującą:

W tysiącach marek:

ponad 2.000 mk.	do 2.400 mk.	potrąca się	— 0,3%
„ 2.400 „	„ 3.000 „	„ „	— 0,4%
„ 3.000 „	„ 3.600 „	„ „	— 0,5%

W tysiącach marek:

ponad 3.600 mk.	do 4.800 mk.	potrąca się	— 0,7%
„ 4.800 „	„ 7.200 „	„ „	— 0,9%
„ 7.200 „	„ 9.600 „	„ „	— 1,1%
„ 9.600 „	„ 12.000 „	„ „	— 1,4%
„ 12.000 „	„ 15.600 „	„ „	— 1,7%
„ 15.600 „	„ 19.200 „	„ „	— 2%
„ 19.200 „	„ 22.800 „	„ „	— 2,5%
„ 22.800 „	„ 26.400 „	„ „	— 3%
„ 26.400 „	„ 30.000 „	„ „	— 3,5%
„ 30.000 „	„ 34.000 „	„ „	— 4,5%
„ 34.000 „	„ 38.000 „	„ „	— 5,5%
„ 38.000 „	„ 42.000 „	„ „	— 7%
„ 42.000 „	„ 46.000 „	„ „	— 8,5%
„ 46.000 „	„ 50.000 „	„ „	— 10%
„ 50.000 „	„ 52.000 „	„ „	— 11,5%

Do uposażeń, przekraczających 52.000.000 mk., stosuje się podaną w skali art. 7 niniejszej ustawy stopę procentową, obniżoną o 2%.

Art. 22. Jeżeli przeciętne ceny hurtowe w Państwie w pierwszej połowie roku podatkowego będą wyższe od przeciętnych cen hurtowych w roku, poprzedzającym rok podatkowy, wówczas podatek dochodowy, wymierzony na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. oraz przepisów działu I ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. i niniejszej ustawy, winien być 1 listopada roku podatkowego, względnie w terminie, oznaczonym w art. 22 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. oraz w art. 88 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. zapłacony w takiej wysokości, jaka wypadnie z pomnożenia tego podatku przez wykładnik, wyrażający wzrost przeciętnych cen hurtowych w pierwszej połowie roku podatkowego w porównaniu z przeciętnymi cenami hurtowymi w roku, poprzedzającym rok podatkowy.

Wykładnik, o którym mowa w części pierwszej niniejszego artykułu, ustala Minister Skarbu w miesiącu lipcu roku podatkowego na podstawie danych, dostarczonych przez Główny Urząd Statystyczny. Wykładnik winien być wyrażony w liczbie całej lub conajwyżej z jednym znakiem dziesiętnym.

Art. 23. Postanowienia art. 22 niniejszej ustawy nie mają zastosowania do kwot podatku, przypadających na rok podatkowy i w tymże roku wpłaconych przed upływem ustawowego terminu, wyznaczonego do składania zeznań, względnie przed upływem trzydziestodniowego terminu, wymienionego w ostatniej części art. 16 niniejszej ustawy.

Art. 24. W sposób, wskazany w art. 22 niniejszej ustawy, Minister Skarbu ustala na każdy kwartał kalendarzowy, poczynając od drugiego kwartału, wykładnik, wynikający z porównania przeciętnych cen drugiego miesiąca poprzedniego kwartału kalendarzowego z przeciętnymi cenami w styczniu 1923 roku.

Przez tak ustalony wykładnik winny być pomnożone na każdy następny kwartał kalendarzowy kwoty, zakreślające granice dochodu dla oznaczenia stopy procentowej podatku od uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę zarówno w skali art. 21, jak w skali art. 7 niniejszej ustawy. Równo-

cześniej ulega odpowiedniemu powiększeniu kwota 2.000.000 mk., oznaczona w art. 20 niniejszej ustawy.

Tak powiększone kwoty będą w każdym poszczególnym kwartale kalendarzowym miarodajne do ustalenia wysokości potrąceń w myśl przepisów art. 27 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r.

Art. 25. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej działu I i II ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550) z nową numeracją artykułów, w brzmieniu obecnie obowiązującym, po uwzględnieniu wszelkich zmian i uzupełnień, wprowadzonych ustawą z dnia 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 29, poz. 232) i niniejszą ustawą.

Art. 26. Upoważnia się Ministra Skarbu do umorzenia podatku dochodowego, przypadającego według działu II ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r., za czas od 1 stycznia 1922 r. do 30 czerwca 1922 r.

Począwszy od dnia 1 kwietnia 1923 r. nie będzie pobierany podatek dochodowy, przypadający od najniższych 5 stopni skali dochodu, ustanowionej w art. 21 niniejszej ustawy.

Art. 27. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 28. Ustawa niniejsza wchodzi w życie od roku podatkowego 1923 z tem, że moc obowiązująca artykułów 1, 2, 7, 8, 9, 10, 19, 20, 21, 22, 23 i 24 gaśnie z końcem roku 1923.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

229.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 28 marca 1923 roku

o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budujących się liniach Kutno—Strzałków, Kutno—Płock i Kutno—Zgierz.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Opłatę za przewóz wagonu ładownego lub próżnego do miejsca wyładowania lub naładowania i z powrotem na budującej się linii Kutno — Strzałków, ustanowioną w punkcie 5 § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3 czerwca 1922 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno — Strzałków (Dz. U. R. P. № 43 poz. 365), podwyż-

szoną rozporządzeniem z dnia 5 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 24 poz. 153), podwyższa się do wysokości 428,000 mk.; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w punkcie 8 § 1 rozporządzenia z dnia 3 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 43 poz. 365), zmienioną rozporządzeniem z dnia 5 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 24 poz. 153), zastępuje się opłatą w wysokości 32,000 mk. za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon.

§ 2. Opłatę za przewóz wagonu ładownego lub próżnego do miejsca wyładowania lub naładowania i z powrotem na budującej się linii Kutno — Płock, ustanowioną w punkcie 5 § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 grudnia 1921 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno — Płock (Dz. U. R. P. № 108 poz. 791), podwyższoną rozporządzeniem z dnia 5 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 24 poz. 153), podwyższa się do wysokości 228,000 mk.; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w punkcie 8 § 1 rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108 poz. 791), zmienioną rozporządzeniem z dnia 5 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 24 poz. 153), zastępuje się opłatą w wysokości 32,000 mk. za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon.

§ 3. Opłatę za przewóz wagonu ładownego lub próżnego do miejsca wyładowania lub naładowania i z powrotem na budującej się linii Kutno — Zgierz, ustanowioną w punkcie 5 § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 grudnia 1922 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno—Zgierz (Dz. U. R. P. № 116 poz. 1065), podwyższoną rozporządzeniem z dnia 5 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 24 poz. 153), podwyższa się do wysokości 300,000 mk.; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w punkcie 8 § 1 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 1065), zmienioną rozporządzeniem z dnia 5 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 24 poz. 153), zastępuje się opłatą w wysokości 32,000 mk. za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 15 kwietnia 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 5 marca 1923 r. o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budujących się liniach Kutno — Strzałków, Kutno — Płock i Kutno—Zgierz (Dz. U. R. P. № 24 poz. 153).

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*